



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

(16/06/2019)

Αγαπητοί αδελφοί,

Εορτάζουμε σήμερα έορτή λαμπρά και έπιφανή. Πεντηκοστή ονομάζεται κατά την Καινή Διαθήκη ή έπιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος στους Αποστόλους, πού συνέβη κατά την πεντηκοστή ήμέρα από την Ανάσταση του Χριστού. Η έορτή αυτή αντιστοιχεί μέ την έπίσης μεγάλη έτήσια έορτή των Ιουδαίων, την έορτή του θερισμού ή έορτή των έβδομάδων. Η τήρησή της λάμβανε χώρα την πεντηκοστή ήμέρα μετά τις 16 Νισάν του Ιουδαϊκού ήμερολογίου. Η κεφαλή κάθε οικογένειας προσέφερε στον Θεό ένα δεμάτι κριθάρι, πού ύποδήλωνε την έπιθυμία για ειρηνική σχέση μαζί Του. Οί προσφορές για την έορτή αυτή γίνονταν μέσω του ιερατείου αρχικά στην σκηνή του μαρτυρίου, ενώ αργότερα στον Ναό του Σολομώντα.

Στήν σημερινή ευαγγελική περικοπή ακούσαμε τον Χριστό νά λέει και νά αποκαλύπτει για τον έαυτό Του «*έάν τις διψά, έρχέσθω πρós με και πινέτω*». Ο Κύριος αναφωνεί την φράση αυτή την τελευταία ήμέρα της έορτής της σκηνοπηγίας, όπου οί Ιουδαίοι δόξαζαν τον Θεό για την θαυμαστή διάσωσή τους στην έρημο, διά της θαυματουργικής αναβλύσεως του ύδατος από την πέτρα διά της ράβδου πού Μωϋσέως. Ο Χριστός δηλαδή είναι ή Πέτρα της ζωής. Έτσι, έάν ό Χριστός είναι ή Πέτρα της ζωής, τό Άγιο Πνεϋμα είναι τό ύδωρ τό ζών. Ο Ίδιος απέκάλυψε στην Σαμαρείτιδα γυναίκα ότι, έάν ήξερες ποιός είναι αυτός πού σου λέει «*δός μοι ποιείν, σύ αν ήτησας αυτόν και έδωκεν αν σοι ύδωρ ζών*». Εκείνος πού συνδέεται μέ την άληθινή Πέτρα, τον Χριστό, και δέχεται την δωρεά του Παναγίου Πνεύματος, αυτός γίνεται κατά χάριν πηγή ζωής. «*Ο πιστεύων εις έμέ, καθώς ειπεν ή γραφή, ποταμοί εκ της κοιλίας αυτού ρεύσουσιν ύδατος ζώντος*». Αν δέν είναι κανείς μέλος της Έκκλησίας, δέν μετέχει της θεοποιου ένεργείας του Αγίου Πνεύματος. Όταν ή Χάρις του Αγίου Πνεύματος έρχεται στον άνθρωπο, εκείνος αλλοιώνεται έσωτερικά και μεταμορφώνεται ολόκληρη ή ύπαρξή του. Τό Πανάγιο Πνεϋμα δέν είναι μία άφηρημένη θεία ένέργεια, αλλά ένα από τά πρόσωπα της Αγίας Τριάδος πού εκπορεύεται από τον Πατέρα και αναπαύεται στον Υίο. Η ανάπαυση αυτή είναι μία διαρκής κίνηση και δράση, είναι ή κατ' ένέργεια φανέρωση του Παρακλήτου. Έτσι ό Χριστός αποστέλλει τό Άγιο Πνεϋμα τό παρά του Πατρός εκπορευόμενον, και τό Άγιο Πνεϋμα μορφώνει τον Χριστό «*έν ταίς καρδίαις ήμών*». Ο Χριστός και τό Άγιο Πνεϋμα είναι οί δύο Παράκλητοι του Θεού στον κόσμο, πού απεργάζονται την θέωση του ανθρώπου και την μεταμόρφωση όλου του κόσμου.

Ἡ ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἑορτές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Κατ' αὐτήν ἐκπληρώθηκε ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἔλευση τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Τρίτου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος καί πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσημη φανέρωση τῆς Ἐκκλησίας στήν ἱστορία. Ἐτσι τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἐνεργοποιεῖται ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμον, ἀφοῦ τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ ψυχή τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή τοῦ θεανθρωπίνου Σώματος πού τήν ζωοποιεῖ.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο διδάσκει τήν ψυχή τήν πραγματική ταπείνωση. Πείθει τήν ψυχή ἐμπειρικά ὅτι ἡ διδαχή τοῦ Χριστοῦ ὑπερβαίνει τό ἐπίπεδο τῆς ἠθικῆς. Εἶναι θεοποιός. Ἡ καρδιά ἀναγεννᾶται ἀπό τήν Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος στό ἐπίπεδο τῆς αἰωνιότητος. Θραύει τά δεσμά τῆς ἀτομικότητος καί ἀνοίγεται νά δεχθεῖ νέο ὄντολογικό περιεχόμενο.

Ὅταν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο κατέλθῃ στόν χῶρον τῆς καρδιάς, τότε ὁ ἄνθρωπος καταλαβαίνει πόσο πράος καί ταπεινός εἶναι ὁ Κύριος. Πληροφορεῖται βαθιά μυστικά γιά τήν θεία ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ταπείνωση αὕτη εἶναι ἀπερίγραπτη γιατί ἀποτελεῖ φυσικό ἰδίωμα τῆς ἀληθινῆς Ὑποστάσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στήν πράξη τῆς ζωῆς ἡ ταπείνωση εἶναι ἡ μόνη ὁδός πού ὀδηγεῖ στήν νίκη τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐωσφορική ὑπερηφάνεια ἀπολιθώνει καί ἀποκρύπτει ἀπό τόν ἄνθρωπο «τήν βαθεῖαν καρδίαν», πού εἶναι ὁ τόπος τῆς πνευματικῆς προσευχῆς, καί δημιουργεῖ πάντοτε ἀδιέξοδα. Ἀπεναντίας ἡ ταπείνωση συνοδεύεται μέ χαρά, κατάνυξη καί φῶς, τά ὅποια ἐξαφανίζουν τούς πονηρούς λογισμούς καί καθαίρουν τόν νοῦ καί τήν καρδιά.

Τότε ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν πόνο τῆς συντριβῆς βρίσκει τήν βαθεῖαν καρδίαν καί κατοικεῖ μέσα της. Ἀρχίζει ὁ πιστός νά κατανοεῖ τήν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ καί αἰσθάνεται ἑαυτόν ὑποκάτω πάσης τῆς κτίσεως. Ἡ ταπείνωση αὕτη πού εἶναι ἁγία καί ἀπαθής ὑψώνει μέ ἀνερμήνευτο τρόπο τόν θεράποντά της πάνω ἀπό κάθε τι κτιστό.